

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202996
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1620202996.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Jany Vlčkovej, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: JUDr. Pavol Pospěcha, advokát, s miestom výkonu advokácie Lichnerova 23, Senec, proti žalovanému: Z. M., G.. XX.XX.XXXX, I. O. Z. L., o zaplatenie 2.035,80 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 8. júna 2022, č. k. 34Csp/57/2020 - 74, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.302,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.302,- eur od 23.06.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 27,9 %. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 52, § 54 ods. 2 a § 544 Občianskeho zákonníka, podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a.) a b), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b), § 2 písm. g) a § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Konštatoval, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.10.2018 neobsahuje všetky náležitosti podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že tak ako zmluva aj prihláška do poistenia bola formulárovou zmluvou, kde len samotný podpis žalovaného nemožno považovať za splnenie podmienok preukázania individuálneho dojednaní. Žalovaný ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu nemal možnosť participovať na vytvorení zmluvy ani prihlášky a nepochybne bol z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. Už samotné zakotvenie ustanovení o náhrade poistného v rámci formulárovej spotrebiteľskej zmluvy o úvere nevyvolávalo žiadne pochybnosti o tom, že nešlo zo strany spotrebiteľa o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku. Žalobca nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalovaný, resp. že žalovaný mal možnosť výberu, či poskytnutie tejto doplnkovej služby prijme alebo odmietne. Žalovaný ako spotrebiteľ nedostal žiadnu možnosť voľby s alternatívou obsahujúcou vyznačenie, že poistenie nepožaduje. Žalobca nepreukázal spôsob dojednaní poistného, ani skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť poistenie odmietnuť. Bližšie okolnosti dojednaní poistného neuviedol ani sám žalobca. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že pokiaľ poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru, zmluva mala byť v časti dojednaní poistného transparentná a určitá tak, aby bolo nad rámec akýchkoľvek pochybností zrejmé, že spotrebiteľ sa dobrovoľne rozhodol pre poistenie, a to na základe všetkých potrebných informácií, ktoré mu mali byť primerane vysvetlené. Žalobca nepreukázal, že v danom prípade išlo o takú zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalovaný, resp. že žalovaný mal možnosť výberu, či vo vzťahu k prihláške zmluvu podpíše

alebo nepodpíše, ak chcel, aby mu žalobca úver poskytol. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť uzatvoriť zmluvu o úvere bez uzatvorenia poistenia, a to i napriek tomu, že do zmluvy zakotvil, že uzatvorenie poistenia nie je podmienkou poskytnutia úveru na základe zmluvy o úvere. Zo zmluvy súd prvej inštancie zistil, že RPMN je uvedená ako 20,78%, počet splátok 36 vo výške 55,05 eur. Splátka poistného bola 10,50 eur. Podľa výpočtu RPMN na stránke H..Y.sk <<http://www.fininfo.sk>> pri úvere 1.500 eur, v počte splátok 36 a výške splátky s poistením 65,55 eur (55,05 eur + 10,50 eur) je RPMN 32,26%, čo je viac ako v Zmluve uvedených 20,78%, čo je v neprospech spotrebiteľa. Takisto aj celková čiastka spojená s úverom bola v Zmluve uvedená ako 1.981,80 Eur, čo znamená 36 splátok x výška splátky 55,05 eur, t.j. z uvedeného bolo zrejmé, že do celkovej čiastky spojenej s úverom žalobca nezahrnul aj splátku poistného vo výške 10,50 eur mesačne. Ak teda žalobca poistné nezahrnul do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, súd ustáli právny záver, že zmluva o úvere neobsahovala predpísané náležitosti, a to podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia Zmluvy, preto sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, pretože RPMN nebola uvedená správne. Ďalší nedostatok súd prvej inštancie videl aj v predpokladoch pre výpočet RPMN. Žalobca v bode 5 Zmluvy označenom ako „Predpoklady pre výpočet RPMN“ síce uviedol, že „pri výpočte RPMN sa vychádzalo z predpokladu, že úver bude poskytnutý okamžite a v dohodnutej sume, táto zmluva zostane platná dohodnutý čas, veriteľ a dlžník si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách stanovených v zmluve a nedôjde k zmene splátkového kalendára...“, avšak žalobca v texte zmluvy neuviedol konkrétne predpoklady ako napr. výška fixnej úrokovej sadzby, výška čerpania úveru, výška mesačnej splátky, poplatkov za správu úveru a či pre výpočet RPMN bola zohľadnená úhrada poistného. Súd uviedol, že zákonom č. 129/2010 Z.z. zákonodarca sprísnil obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj tým spôsobom, že pri povinnom údaji o RPMN pridal aj nutnosť uviesť všetky predpoklady, ktoré boli použité pre jej výpočet, pričom tieto predpoklady musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na to, že zmluva neobsahovala náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h), zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona súd považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500 eur a žalovaný zaplatil na úver 198 eur, žaloba žalobcu preto bola dôvodná len v časti 1.302 eur, preto súd žalobu žalobcu v časti prevyšujúcej sumu 1.302 eur (1.500 eur - 198 eur) zamietol. Súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal aj nárok na poistné z dôvodu nepreukázania individuálneho dojednaní tejto zmluvnej podmienky. Žalobca mal nárok len na sumu skutočne poskytnutej istiny. V súvislosti s uplatnenou zmluvnou pokutou súd prvej inštancie poukázal na to, že túto dohodu vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou žalobca od žalovaného ako spotrebiteľa, ktorý si nespĺnil svoj záväzok, požadoval neprimerane vysokú zmluvnú pokutu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku. Výška zmluvnej pokuty 14,6% ročne (0,04% denne) takmer dosahovala dohodnutý úrok z úveru vo výške 19,09% ročne. Žalobca si pritom uplatňoval za to isté porušenie zmluvnej povinnosti žalovaného aj úroky z omeškania, čiže išlo o kumuláciu sankcií voči spotrebiteľovi, čo je neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Uvedeným spôsobom žalobca obchádzal limit, ktorý je stanovený pri sankčných úrokoch v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorý v danej veci predstavoval len 5% ročne. Zmluvná pokuta bola nastavená nie paušálne, ale percentuálne za každý deň omeškania, čo je aj podstatou úrokov z omeškania. Žalobca mal v zmysle zákona nárok na úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5% ročne, pričom v prípade priznania zmluvnej pokuty, ktorá má však charakter sankčných úrokov, by tieto predstavovali v súhrne 19,6% ročne, čo súd považoval za obchádzanie zákona a zároveň túto podmienku vyhodnotil ako neprijateľnú s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto žalobu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty zamietol. Súd prvej inštancie posúdil neprijateľnosť zmluvnej pokuty aj vo svetle judikatúry Súdneho dvora EÚ keď poukázal na rozsudok Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98. Konštatoval, že žalobca si uplatnil spolu s istinou aj úrok z omeškania vo výške 0,4% ročne zo žalovanej istiny, pričom si zároveň uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu, ktorú však súd, z vyššie uvedených dôvodov zamietol. Vzhľadom na to, že nemohlo nastať splnenie predpokladu, ktorým žalobca podmieňoval priznanie výšky úroku z omeškania v zákonnej výške 5% ročne súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti celej sumy úveru, t. j. od 23.06.2019 až do zaplatenia.

2. Proti výroku II. a III. tohto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p., nakoľko mal za to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov celého konania. Uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje viacero náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tieto tvrdenia namieta. Dňa 22.10.2018 žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500232982, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal dlžníkovi poskytnúť spotrebiteľský úver vo výške 1500,- eur. Dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi poskytnutý úver spolu s úrokmi podľa zmluvy v dohodnutých termínoch splatnosti jednotlivých splátok na bankový účet veriteľa. Úver mal byť poskytnutý bezhotovostne na bankový účet dlžníka. Boli uvedené predpoklady pre výpočet RPMN, a to že sa pri jej výpočte vychádza z predpokladu, že úver bol poskytnutý okamžite a v dohodnutej sume, že zmluva zostane platná po dohodnutý čas, veriteľ a dlžník si bude plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách stanovených v zmluve a nedôjde k zmene splátkového kalendára. Z uvedeného vyplýva, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje správne uvedenie náležitosti podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. a z tohto dôvodu zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Dôvody, pre ktoré poistenie nie je súčasťou celkových nákladov spojených s úverom, vyplývajú z toho, že poistenie bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou na to, aby klient úver získal. Žalobca poukázal na prihlášku do poistenia, ktorú klient podpísal dňa 22.10.2018 a už priamo z jej textu vyplýva, že poskytovateľ úveru nevyžadoval poistenie schopnosti splácať úver ako podmienku pre uzavretie zmluvy o úvere, jej plnenie a poskytnutie úveru. Obsah prihlášky do poistenia je potrebné chápať komplexne, keďže obsahuje skutočnosti dôležité pre samotný vznik poistenia. Nie sú to len ustanovenia upravujúce vyhlásenia o veku, zdravotnom stave a pod., ale je to komplexný dokument. Z jeho textu je zrejmé, že žalobca pristúpil do poistenia uzavretého na základe rámcovej zmluvy medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. a poisťovňou. Dôležitý je aj obsah zmluvy, z ktorého vyplýva, že poistenie nie je nutné pre získanie úveru. Klient mohol kedykoľvek žiadať o zrušenie poistenia. Uzavretím poistenia získanie úveru nikdy podmienené nebolo. Odporuje tomu jednak znenie prihlášky do poistenia, jednak fakt, kedy neplatenie náhrady poistného je dôvodom na jeho ukončenie. Zánik poistenia nebol ani zákonným a ani zmluvne dohodnutým spôsobom pre zosplatenie úveru, nejestvovalo žiadne ustanovenie o tom, že po zániku poistenia má poistený (dlžník) povinnosť v určenej lehote predložiť nové poistenie a pod. Uzavretie poistenia nebolo predpokladom pre získanie úveru, čiže v zmysle citovaného ustanovenia zákona nebol dôvod ani pre záver, aby bolo súčasťou celkových nákladov a výpočtu RPMN. Žalobca namieta rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v časti zamietajúcej uplatnený nárok na zmluvnú pokutu. Skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dohodnuté nespôsobuje jeho neplatnosť. Jasne a nesporne to vyplýva z § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia individuálne dohodnutá podmienka nikdy nie je neprijateľná podmienka a individuálne nedohodnutá podmienka je neprijateľná len vtedy, ak spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalobca poukázal na nález Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 3725/13 zo dňa 10.4.2014. Ďalej uviedol, že podľa zákona a aj súdnej praxe (napríklad rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/13 C. vs. Smart Capital) sa za neprijateľnú podmienku nepovažuje ustanovenie, ktoré odráža obsah zákonného ustanovenia. Podľa Súdneho dvora EÚ článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu. Zmluvná pokuta dohodnutá v zmluve zodpovedá § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka jeho vykonávacieho predpisu (§ 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.). Podľa žalobcu boli dodržané všetky zákonné ustanovenia a zákonné obmedzenia týkajúce sa zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie rozhodnutie o zamietnutí nároku na zmluvnú pokutu odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú všeobecné, neurčité a nepreskúmateľné a súčasne ktoré sú v rozpore § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka (ktoré samo o sebe je normou na ochranu spotrebiteľa, čiže postup podľa tohto ustanovenia nie je ani v rozpore s ochranou spotrebiteľa a ani porušením zákona, čo sú základné pojmové znaky akejkoľvek neprijateľnej podmienky). Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania podal žalobca z dôvodu, že ide o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým

stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplata sumy 2.035,80 eur s príslušenstvom, titulom neplnenia si zmluvných povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500232982, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku. Správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci; keď v nadväznosti na skutkové tvrdenia strán sporu skúmal, aj s poukazom na spotrebiteľský charakter predmetného právneho vzťahu, či Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500232982 (ďalej len „Zmluva“) obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a či táto Zmluva neobsahovala neprijateľné zmluvné podmienky tak, ako ich definuje § 53 Občianskeho zákonníka. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, následne tieto, v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15 C.s.p. v spojení s § 191 C.s.p.) vyhodnotil a dospel tak k správny skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré aj správne vyložil. Svoje závery, pre ktoré žalobe čiastočne vyhovel a čiastočne ju zamietol, nakoľko mal za preukázané, že Zmluvu bolo potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie správneho výpočtu RPMN a zmluvné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku, aj náležite v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, dôkladne sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi a dôkaznými návrhmi sporových strán. Odvolanie žalobcu nie je z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p. a ich obsahového vymedzenia; spôsobilé spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie.

6. Súd prvej inštancie poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvej inštancie k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje.

7. Žalobca v odvolaní uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že Zmluva je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu absencie správneho výpočtu RPMN. Konštatoval, že poisťné nebolo súčasťou celkových nákladov spojených s úverom, nakoľko bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou na to, aby klient úver získal, čo vyplýva tak z úverovej Zmluvy ako aj z prihlášky do poistenia. S uvedeným názorom žalobcu sa však odvolací súd nestotožnil. Súd prvej inštancie prišiel k správny záveru, že poisťné bolo potrebné zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa, čo však žalobca neurobil, následkom čoho bol údaj o RPMN uvedený v Zmluve nižší, než skutočná výška RPMN. Odvolací súd má za to, že hoci je v úverovej zmluve a aj v prihláške do poistenia výslovne uvedené, že uzavretie poistenia je dobrovoľné a nie je ním podmienené uzavretie úverovej zmluvy, je zjavné, že úverová zmluva, ako aj prihláška do poistenia bola už vopred predtlačená, podpísaná žalovaným v ten istý deň, bez možnosti akokoľvek ovplyvniť jej obsah, pričom výška splátky žalovaného v skutočnosti predstavovala sumu 65,55 eur. Z uvedenej čiastky suma 55,05 eur predstavuje splátka úveru a suma 10,50 eur splátku náhrady poisťného. Náhrada poisťného teda predstavovala až 16 % platby spotrebiteľa mesačne. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že „náhrada poisťného“ v skutočnosti predstavuje nástroj veriteľa ako umelo navýšiť splátky úveru bez adekvátnej protihodnoty poskytnutej služby a bez toho, aby navonok tento náklad ovplyvnil (zvýšil) úročenie úveru. Odvolací súd osobitne poukazuje najmä na fakt, že žalovaný sám poisťnú zmluvu neuzavrel, nie je ani poisťníkom, mal iba „pristúpiť“ k rámcovej zmluve, ktorej obsah nebol súdu známy. Keďže žalovaný žiadnu poisťnú zmluvu neuzavrel nemohla mu vzniknúť ani povinnosť plniť poisťné. Časť splátky vo výške 10,50 eur mesačne tak podľa odvolacieho súdu nepredstavuje poisťné, ale náklad spotrebiteľa, ktorý sa nezapočítava na splátky úveru a nepredstavuje pre žalovaného adekvátnu protihodnotu poskytnutej služby poistenia, pričom táto čiastka odzrkadľuje

benefit veriteľa z poskytnutého úveru. Náhrada poistného je teda nákladom, ktorý bol dohodnutý pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktorý bol spojený s poskytnutím peňažných prostriedkov, nakoľko sa stal súčasťou splátky žalovaného a mal byť uhrádzaný v prospech veriteľa za účelom náhrady nákladov poistného, ktorého skutočná výška z predložených listín nevyplýva, teda bez toho, aby bolo zrejmé, či veriteľovi vôbec vznikol akýkoľvek náklad v súvislosti s rámcovou zmluvou. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sú podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa v zmysle § 2 písm. g) cit. zák. rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú mu známe, okrem notárskych poplatkov; pričom poistné patrí do celkových nákladov len ak jeho uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. V danom prípade však nejde o poistné ale len o náhradu poistného a preto bez ohľadu na to či ňou bolo alebo nebolo podmienené získanie úveru, je potrebné túto náhradu poistného v zmysle vyššie uvedeného zahrnúť do všetkých nákladov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Správne preto súd prvej inštancie vyhodnotil, že Zmluva je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu nesprávneho výpočtu RPMN v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku nezapočítania nákladu „náhrady poistného“ do jeho celkovej výšky.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené je teda správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepriznaní dlžného poistného vo výške 210,- eur, pričom nesprávnosť tohto záveru súdu prvej inštancie žalobca ním podaným odvolaním ani nenamietal a nerozporoval.

9. Žalobca ďalej namietal záver súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil dojednanú zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd sa ani s touto námietkou nestotožnil. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že tento dôkladne uvedenú podmienku v spotrebiteľskej zmluve posúdil a správne zistil, že táto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. S týmto záverom sa odvolací súd stotožnil. V texte predmetného zmluvného ustanovenia (čl. 8 bod 8.1 Zmluvy) bolo uvedené, že zmluvnú pokutu si môže veriteľ uplatniť vo výške 0,04 % denne už v prípade samotného omeškania a súčasne v prípade omeškania o viac ako tri mesiace, ak sa stali splatnými v dôsledku omeškania všetky záväzky dlžníka, čo sa javí ako duplicita, ako správne uviedol aj súd prvej inštancie. Veriteľ by tak mohol v zmysle tohto dojednania požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty od dlžníka - spotrebiteľa dvakrát, a to raz, keď je v omeškaní s mesačnou splátkou, a druhý raz keď je v omeškaní s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace, keď sa stali všetky záväzky dlžníka splatnými. Uvedené zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré nesporne nebolo dojednané individuálne, tak podľa názoru odvolacieho súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to práve pre možnosť požadovania zmluvnej pokuty dvakrát za omeškanie tej istej platby, a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>> neplatnou. Predmetné zmluvné dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, porušuje zákaz obsiahnutý v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>, a preto námietky žalobcu o tom, že uvedené ustanovenie zmluvy zodpovedá ustanoveniu Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>, či vykonávacieho predpisu, neboli dôvodné. Navyše k predmetnej zmluvnej pokute odvolací súd poukazuje aj na to, že o neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky toho istého dodávateľa bolo už právoplatne rozhodnuté vo viacerých rozsudkoch slovenských súdov, odvolací súd poukazuje napríklad na rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 10.05.2017 sp. zn. 12Csp/46/2016 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09.04.2018 sp. zn. 5Co/468/2017, na rozsudky Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.11.2019 sp. zn. 19Co/66/2019, zo dňa 17.06.2020 sp. zn. 4Co/162/2019, zo dňa 16.09.2021 sp. zn. 6CoCsp/16/2021), ako aj na rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 24.08.2022 sp. zn. 7CoCsp/9/2021. Žalobca bol preto povinný zdržať sa používania takéhoto dojednanie, či uplatňovania nároku z dojednanie, ktoré bolo už vyhlásené za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. V zmysle ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>> totiž platí, že ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

10. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého v odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa obsahu spisu však žalovanému v odvolacom konaní nevznikla žiadna poplatková povinnosť a ani žiadne trovy právneho zastúpenia, je preto v súlade s čl. 17 základných princípov C.s.p., zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018 uverejnené pod R 72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).